

Kod przedmiotu

Kierunek

Instrumentalistyka

Specjalność

Wiolonczela, Kontrabas

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Wiedza dotycząca literatury wiolonczelowej i kontrabasowej na poziomie szkoły muzycznej II stopnia.

Wymagania końcowe

Egzamin

Cele kształcenia

- Poznanie podstawowej literatury wiolonczelowej i kontrabasowej od baroku do XX wieku
- Znajomość historycznego tła powstania utworów na w/wym. Instrumenty.
- Znajomość różnych nagrań płytowych.
- Dokonanie analizy stylu muzycznego.
- Umiejętność porównania interpretacji tych samych utworów w wykonaniach różnych wybitnych artystów.

Treści programowe nauczania

I semestr: solowa literatura wiolonczelowa i kontrabasowa (z wyjątkiem etud i ćwiczeń) od baroku do lat 50 –tych XX wieku, sonata barokowa i klasyczna.

II semestr: sonata romantyczna i z pocz. XX wieku, słynne koncerty wiolonczelowe i kontrabasowe na przestrzeni wieków (od baroku do I połowy XX wieku).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Posiada znajomość podstawowego repertuaru związanego z własną specjalnością (K1_W02).
- Posiada wiedzę umożliwiającą docieranie do niezbędnych informacji (książki, nagrania, materiały nutowe, internet), ich analizowanie i interpretowanie we właściwy sposób (K1_W04).
- Orientuje się w piśmiennictwie dotyczącym kierunku studiów, zarówno w aspekcie historii danej dziedziny lub dyscypliny, jak też jej obecnej kondycji (K1_W05).
- Rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania (K1_W07).

Metody nauczania

Wykład, zajęcia grupowe

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS			2	2		
Ilość godzin w semestrze			30	30		
Rodzaj zaliczenia			zs	egz		
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

- Podstawowa wiedza dot. znajomości repertuaru wiolonczelowego i kontrabasowego od baroku do I poł. XX wieku.
- Rozpoznawanie słuchowe poznanych utworów wiolonczelowych i kontrabasowych.
- Samodzielne poszukiwanie literatury dot. repertuaru wiolonczelowego i kontrabasowego w źródłach książkowych i internetowych.
- Analiza stylistyczna poznanego repertuaru w kontekście analizy dzieła muzycznego i historii muzyki.

Literatura (piśmiennictwo)

Chomiński J. M., *Historia muzyki powszechnej*, Kraków 1965.

Chomiński J. M., Wilkowska-Chomińska K., *Historia muzyki polskiej*, Kraków 1996.

Chylińska T., Haraschin S., Schäffer B., *Przewodnik koncertowy*, Kraków 1965.

Pelczar T., *Kontrabas od A do Z*, Kraków 1986.

Suchecki R., *Wiolonczela od A do Z*, Kraków 1988.

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

dr hab. Agata Jarecka, prof. AM